

„*My to ale nepořádáme, jsme jen mediální partneři,*“ vysvětloval mi jeden z představitelů Country radia. Tak to bylo tedy překvapení - myslím, že na důvěře posluchačů ve „své“ rádio (viz Country fontána) stál úspěch akce nazvané Dvorana Country radia (!) do značné míry. Inu - široký marketing těch skutečných organizátorů, tvůrců Trampských legend, hierarchicky zařazených do vyšší úrovně [Hudebních](#)

[legend](#)

Podářilo se jim zase jednou po dlouhé době vyprodat na FCT koncertu Lucernu a připravit předlouhou hudební hostinu o jedenácti chodech (16:00 – 23:30). To, že se zcela zaplněný sál začal ke konci mírně vyklidňovat, je sice škoda (a je to další příspěvek do diskuse, v jakých momentech neplatí základní pravidla stavby programu), ale rozhodně bych to neřešil jako neúspěch. Naopak legitimní je diskuse o tom, jestli jsme díky výše popsanému zažili jedinečný večer, nebo jestli se – přes zvučná jména zúčastněných - jednalo o nudnou, dramaturgicky zcela nenápaditou akci, kterou by při dostatečném finančním vyfutrování mohl uspořádat kdokoli. Zastávce druhého názoru rozčílil stařecky opatrný přístup utajeného dramaturga, který nepřipustil na jeviště nikoho, kdo nebyl legenda už před dvaceti lety, tedy rozhodně ne žádné mladé a nadějně. To je tak: zvykli jsme si, že kdo v našem žánru obchodoval s dřevem, ten taky sázel stromky. Nebo se o to aspoň snažil. Nebo to aspoň předstíral – něco jiného by přece jen bylo neslušné. Ale už máme skoro čtvrt století raného kapitalismu, máme krizi, nemělo by nás překvapovat, že úspěšný model je vytěžit, rozprodat, zavřít, přesunout se. Až půjdou hvězdy dnešních Luceren do penze, tak úspěšný organizátor jen založí jinou podstránku svých Legend. Třeba Hiphopové legendy. Nebo Legendy reality show – to je přece úplně jedno. Netvrdím, že to organizátoři popisovaného koncertu přesně takto vidí, ale z výsledků jejich práce podobné závěry vyplývají. Na to si ale možná prostě musíme zvyknout, takhle to bude s hudební produkcí FCT vypadat v éře, kdy velké akce končí a místo nich skoro každý pořádá u sebe na zahrádce skvělý festival. Přesto si nemyslím, že toto je jediná pravda o Dvoraně Country radia: rád jsem si všechny ty své hrdiny poslechl a rád jsem zase jednou pobyl ve vyprodané Lucerně – a to je přes veškerou komerčnost nepopiratelná zásluha organizátorů, za kterou zaslouží pochvalu. (Jistě si nepředstavujete, že se Lucerna vyprodá sama: pamatuji si na trampský večer v příhodnějších 90. letech, který skončil trapným fiaskem.)

Několikrát se v průběhu večera vzpomínalo na předčasně zesnulého Vladimíra Čecha, který měl podle původního plánu koncert uvádět (živé vzpomínání Josefa Zímy nebo krátký film o Vladimíru Čechovi jako trampovi.) Přes dosti vysoký věkový průměr lze říci, že v publiku byly zastoupeny všechny generace. Ačkoli moderátor Milan Schmidt střídavě užíval adjektiva „trampský“, „country“ a občas i „folk a country“, obecnost preferovala přítomné trampské položky, ale třeba i Patrolu Šlapeto. Partnerem koncertu se stalo muzeum v Jílovém u Prahy, které zapůjčilo ze své expozice trampingu několik položek, které vyzdobily pódium, jako třeba totem nebo zejména sádrového trampa ve staré dřevěné kanoi (jediný, kdo ho dokázal vtipně okomentovat, byl Míša Leicht). Celý koncert snímala televize (proto to Šlapeto; Radan Dolejš nám na začátku večera radil, jak správně tleskat). A teď už pojďme k jednotlivým kapelám.

Trampové, rádio, televize a další v Lucerně

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 05 Květen 2013 20:34

Trampové, rádio, televize a další v Lucerně

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 05 Květen 2013 20:34

Trampové, rádio, televize a další v Lucerně

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 05 Květen 2013 20:34

Trampové, rádio, televize a další v Lucerně

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 05 Květen 2013 20:34

foto. Lenka Křiváková